

Hur blir kyrkan en samhällskraft?

Hur blir kyrkan en samhällskraft? En resurs för hungriga, hemlösa och sökande människor. Hur kommer man igenom muren av sammanträden, planeringsmöten och alla "måsten" som står i vägen för genuina möten på gator och torg? Många väntar otåligt på att Equmeniakyrkan ska ta plats i det offentliga samtalet och bli "saltet" som vårt samhälle så väl behöver.

Det är inte konstigt med tanke på alla de framtidsutmaningar som vi står inför just nu. Man behöver bara läsa rapporten från regeringens Framtidskommission för att veta vad klockan är slagen. Det var vid presentationen av den rapporten som kommissionens sekreterare citerade Tage Danielssons kloka ord: "Den som vägrar se bakåt och inte vågar se framåt måste se upp!"

"Se upp" måste vi naturligtvis för den ödesmättade klimatfrågan. Det mesta tyder på att jordens medeltemperatur kommer att stiga med två grader de närmaste decennierna och vi vet att det kommer att få förödande konsekvenser. "Se upp" måste vi också med den så kallade ålderspyramiden, det faktum att många kommer att bli mycket gamla i vårt samhälle. Vad betyder det för välfärden och omsorgen, undrar vi nog lite till mans idag? Vem kommer att vårda vem och var finns pengarna? "Se upp" måste vi också med samhörigheten i den nya mångkulturen. Vad är det som binder oss samman och hur hänger vi ihop bortom allas religiösa och kulturella markörer?

En del av oss tillhör de otåliga som vill se strategier med korta och långsiktiga mål. Tänka i förväg och planera kampanjer och seminarier. Och som kanske också kommer på oss själva med att vara så nöjda över våra strategidokument att vi glömmer att kolla om de verkligen ger resultat i praktiken...

Därför var det nyttigt för mig att träffa min vän metodistpastorn i en av Equmeniakyrkans församlingar härordagen. Hon har i årtal gett rum för invandrare och flyktingar och tillsammans med människor från många olika kulturer skapat mötesplatser för gemenskap. Hur har du burit dig åt, undrade jag. Och hur tänker du strategiskt för församlingen framöver?

Hon tittade roat på mig och svarade att hon aldrig har haft någon strategisk plan. Hon har inte ens tagit några egna initiativ i den riktningen. Men däremot har hennes församling varit öppen och mottagande för omgivningens impulser.

- Vi försöker ha en beredskap att ge rum för förändring när förändringen söker oss, säger hon. Det gör den hela tiden. Vår hållning är att alla är lika inför Gud. Det utmanar oss ständigt att stå mitt i friktionen mellan olika kulturer, religioner och intressen.

Just där fick jag syn på den nya kyrkan – eller den urgamla om man så vill. Närvaron som söker oss mitt i friktionen. Meningen att ge rum för den heliga tillitens kraft. Gåvan som räcks oss, inte från strategierna, utan genom människor med förmågan att härda ut.

